

گزارش کوتاه

نگاهی به عملکرد قوه قضائیه در سال ۸۴

وعده آزادی دانشجویان محقق نشد

ایسنا : با نگاهی به اتفاقات رخ داده در قوه قضائیه طی سال گذشته، شاید بتوان این سال را برای دستگاه قضایی سال تلاش برای نقد از درون و حرکت در جهت اصلاحات نامید. از انتقادهای آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی از روند موجود در دادسراها گرفته تا اعلام گزارش حقوق شهروندی، تا حدودی نشان از رویکرد جدید و مثبت دستگاه قضایی داشت. در سال ۸۴ بارها از سوی مسئولان عالی قضایی، اطلاع‌دادرسی به‌عنوان نقاط ضعف این دستگاه مطرح شد و آن را سبب بی‌عدالتی و تضییع حقوق شهروندی عنوان کردند و البته برای حل آن هم بخشنامه‌هایی صادر شد اما میزان کاهش این معضل نیازمند کار کارشناسی دقیق است. با وجود این، برخی از کارشناسان مسائل حقوقی و مسئولان انتقاداتی را به عملکرد قوه قضائیه در سال ۱۳۸۴ وارد دانستند و از برخی احضارها و بازداشت‌ها تا نزع رسیدگی به برخی پرونده‌ها مورد نقد قرار گرفت.
مهم‌ترین محور این انتقادات به نوع رسیدگی و برخورد با پرونده‌های مفاسد اقتصادی بازمی‌گشت تا جایی که مجلس برای حل این مشکل وارد عمل شد و طرحی را تهیه کرد که بنابر اعلام طراحان آن، با تصویب نهایی این طرح مشکل اطلاع‌رسانی پرونده‌های مفاسد اقتصادی در کشور حل شده و اعلام نام مفسدان نیز می‌تواند بخشی از مجازات آنها در نظر گرفته شود. در همین حال، رئیس قوه قضائیه در طول سال ۸۴ در عین تاکید بر لزوم برخورد و مبارزه با مفسدان اقتصادی اعلام کرد که اجازه نمی‌دهد برخی دستگاه‌ها با گزارش نادرست، فضای سرمایه‌گذاری را تهدید کنند و مطرح کرد که جلوی احضار و بگیر و بنده‌ای بی‌مورد را در حمایت از سرمایه‌گذاری می‌گیرد. وی در مقابل انتقاداتی که از نوع اطلاع‌رسانی این پرونده‌ها می‌شد نیز تاکید کرد که اعلام اسامی مفسدان اقتصادی در جهت اطلاع‌رسانی است اما بسیاری از پرونده‌هایی که در مطبوعات نام برده می‌شود یا جزء مفاسد کلان اقتصادی نیستند یا خلاف واقع هستند. این پرونده‌ها باید طوری اطلاع‌رسانی شوند که فضای سیاهی علیه دستگاه‌ها و مدیریت کشور ایجاد نشود. رئیس قوه قضائیه از سوی دیگر مجلس و دولت را مخاطب قرار داد و گفت که همه ما باید به سراغ بیان کارهای مثبت برویم و اجازه ندهیم که با این همه نؤامندی در عرصه منابع از جمله نیروی انسانی کارآمد، منابع خدادادی، کشاورزی توسعه یافته و بخش تجارت و گردشگری رو به رشد سرمایه‌های کشور فرار کند.
از موارد دیگری که رئیس قوه قضائیه سال گذشته بر آن تاکید کرد این بود که با اشرا و اذلال و ابیاش با شدت و سرعت برخورد شود و عوامل ناامنی به اشد مجازات‌های صادره برسند و در نهایت نیز طرح افزایش امنیت اجتماعی با همکاری نیروی انتظامی و قوه قضائیه در دو مرحله اجرایی شد اما مجازات‌های در نظر گرفته شده برای افراد دستگیر شده ارائه نشد. در سالی که گذشت شاهد تحول دیگری در دستگاه قضایی بودیم و آن هم تقویت تعامل بین دستگاه قضایی و نیروی انتظامی بود و کمیته‌ای در این زمینه و برای تعمیق این تعامل تشکیل شد؛ البته با تقدیم لایحه تشکیل پلیس قضایی از سوی قوه قضائیه مباحثی بین تشکیلات قضایی و انتظامی مشاهده شد و مسئولان نیروی انتظامی عنوان می‌کردند که تشکیل پلیس قضایی نوعی موازی‌کاری را در پی دارد اما مسئولان قضایی عنوان می‌کردند که پلیس قضایی، پلیس تخصصی است و برای موازی‌کاری نیامده بلکه این نیاز دستگاه قضایی است که با پلیس تخصصی همکاری داشته باشد.
در نهایت این لایحه در کمیسیون تخصصی و فرعی مجلس رای نیاورد و برای تصویب آن باید در انتظار تصمیم نمایندگان مجلس در صحن علنی مجلس باشیم.
طی سال ۸۴ اولین جلسه ستاد حقوق بشر به ریاست آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی تشکیل شد و وی در این جلسه اعلام کرد مشور مشترک حقوق بشر اسلامی باید با همکاری سایر کشورهای اسلامی تدوین شود. رئیس قوه قضائیه تصویب منشور مشترک حقوق بشر در کنفرانس اسلامی با مجموعه مناسب دیگری را خواستار شد. با وجود تلاش‌هایی که مسئولان دستگاه قضایی برای حفظ حقوق شهروندی اشاره کردند، ایران در سال ۸۴ باز هم از سوی برخی کشورها و با هدف اعمال فشار آتها، منتهم به نقض حقوق بشر شد. رئیس قوه قضائیه در این زمینه تاکید دارد که در مبانی حقوقی در غرب و به‌ویژه در آمریکا مبانی حقوق انسان‌ها براساس منافع و مصلحت‌ها در نظر گرفته می‌شود و بر همین اساس است که مشاهده می‌شود حقوق و آزادی‌های مردم و شهروندان در این کشورها به بهانه‌های مختلف محدود شده و شنود کنترل‌های گوناگون و برخوردهای امنیتی به بهانه مبارزه با تروریسم علیه شهروندان اعمال می‌شود. این خود مصداق واقعی نقض حقوق بشر است اما در دیدگاه اسلام مبانی حقوق انسان‌ها براساس عدالت انسانی و اجتماعی است. به گفته صاحب‌نظران تشکیل هیات منصفه مطبوعه‌ای در سال ۸۴ نیز یکی از مهم‌ترین اقدامات بود زیرا پس از چند سال بلاکلیفی در رسیدگی به پرونده‌های مطبوعاتی، با تشکیل هیات منصفه به این پرونده‌ها رسیدگی می‌شود. تهیه لایحه جرم سیاسی و پایان دادن به اما و اگرها در این زمینه از جمله اقدامات دیگر دستگاه قضایی در سال ۸۴ بود که آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی در مصاحبه پایان سال، از نهایی شدن این لایحه در دستگاه قضایی خبر داد و گفت باید منتظر تصمیم مجلس در این زمینه شد. یکی از موضوعاتی که توجه بسیاری را به آن جلب کرد، بحث آزادی دانشجویان زندانی بود که از سوی رئیس قوه قضائیه مطرح شد اما با وجود اینکه از وعده دستگاه قضایی مبنی بر آزادی دانشجویان زندانی است اما ماهی گذرد، تکلیف این موضوع روشن نشده است.

بازگشت موقت پرونده فعالیت‌های هسته‌ای ایران به آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای بار دیگر همچون

ماه‌های گذشته توجه جهانیان را به وین – مقر دائمی این سازمان بین‌المللی – جلب کرد. در حالی که بیانییه شورای امنیت سازمان ملل متحد می‌توانست سال نو را به کام ایرانیان تلخ کند، بنا به گزارش‌های رسمی روسیه و چین مانع از تدوین بیانییه شدیدالحنی علیه ایران شدند. اعضای شورای امنیت همصدا با یکدیگر و در بیانییه‌ای که بدون رای گیری تصویب و توسط رئیس آژاننتینی شورا خوانده شد خواستار توقف هر نوع غنی‌سازی و انجام اقدامات مورد درخواست شورای حکام آژانس انرژی اتمی شده‌اند.

این در حالی است که نماینده دائم ایران در مقر آژانس، «توقف غنی‌سازی» را که از جمله درخواست‌های شورای امنیت است رد کرد. اینکه چرا شورای امنیت و آژانس نه تنها در برابر کشورهای همچون هند – که در سفر اخیر رئیس‌جمهور ایالات متحده به آن کشور توافق جدیدی درباره فعالیت‌های هسته‌ای‌اش با آمریکا منعقد ساخت – واکنش سختی نشان نمی‌دهد و خبر حمل ۲۵ تن اورانیوم غنی‌شده از روسیه به هند و مذاکرات نخست‌وزیر چین در استرالیا برای خرید اورانیوم حساسیتی برنمی‌انگیزد علاوه بر توانمندی هسته‌ای اثبات شده آن، حاکی از دیپلماسی موثر و کارآمدی است که به پشتوانه جایگاه کنونی و روابط مسالمت‌آمیز هند با تمام کشورهای صاحب نفوذ در نظم کنونی بین‌المللی است. هر چند که شورای امنیت در ۶ ژوئن ۱۹۹۸ در قطعنامه شماره ۱۱۷۲ خود پس از آزمایش اتمی هند و به دنبال آن پاکستان از به رسمیت شناختن این دو کشور به عنوان دارندگان «وضعیت دولت هسته‌ای» و در واقع پذیرش عضویت آنها در باشگاه هسته‌ای‌ها (کلب لندن) خودداری کرد. اما آنها به هرحال به این کیمیای قدرت دست یافتند گرچه چگونگی دستیابی به آن و عاملان و حامیان آن معلوم نیست.

مسئولیت و تبعیض ذاتی

تاکید بر این نکته ضروری است که اگر اکنون در برخورد با ایران و جلوگیری از هرگونه پیشروی در طرح‌ها و اقدامات منجر به بالا بردن دانش هسته‌ای و افزایش توان اتمی ایران حتی در بخش علمی و صنعتی آن اصرار می‌شود ریشه در تبعیض آمیز بودن ذاتی کنوانسیون منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای و همچنین اساسنامه آژانس انرژی اتمی دارد. قسمت پایانی بند ۳ ماده ۹ این پیمان بین‌المللی تاکید می‌کند: «دولت مجهز به سلاح هسته‌ای به دولتی اطلاق می‌شود که تا قبل از اول ژانویه ۱۹۶۷ یک سلاح هسته‌ای یا وسیله انفجاری هسته‌ای ساخته و منفجر شده باشد.» از آنجا که به طور معمول دارندگان تسلیحات هسته‌ای کشورهای هستند که دانش فنی و بهترین امکانات و دانشمندان علوم هسته‌ای را در اختیار دارند، بدیهی است که بدون داشتن قدرت اثرگذاری بر رای نهادهای معتبر تصمیم‌گیرنده برای انتقال دانش هسته‌ای به کشورهای دیگر، ضمانت اجرایی برای انجام این وظیفه توسط دولت‌هایی که چنین توانی را دارند وجود ندارد. مفاد دو سند بین‌المللی یادشده ضمن ممنوعیت نقل و انتقال هر نوع مواد و تجهیزات برای عمل آوری، استفاده یا تولید محصولات

ابهامات حقوقی ان.پی.تی در دستیابی به انرژی هسته‌ای

شکافتنی حتی برای استفاده صلح آمیز مگر با نظارت آژانس و تضمین‌های مربوطه در واقع بهانه و به عبارتی مستند حقوقی لازم را برای سخت‌گیری در مبادلات بین‌المللی مواد و تجهیزات هسته‌ای به زیان کشورهای فاقد فناوری و مواد مورد نیاز فراهم کرده است. بنابراین عضویت در آژانس انرژی اتمی به تنهایی دستیابی به دوباره فعالیت‌های هسته‌ای‌اش با آمریکا محتمل نیست. واکنش سختی نشان نمی‌دهد و خبر حمل ۲۵ تن اورانیوم غنی‌شده از روسیه به هند و مذاکرات نخست‌وزیر چین در استرالیا برای خرید اورانیوم حساسیتی برنمی‌انگیزد علاوه بر توانمندی هسته‌ای اثبات شده آن، حاکی از دیپلماسی موثر و کارآمدی است که به پشتوانه جایگاه کنونی و روابط مسالمت‌آمیز هند با تمام کشورهای صاحب نفوذ در نظم کنونی بین‌المللی است. هر چند که شورای امنیت در ۶ ژوئن ۱۹۹۸ در قطعنامه شماره ۱۱۷۲ خود پس از آزمایش اتمی هند و به دنبال آن پاکستان از به رسمیت شناختن این دو کشور به عنوان دارندگان «وضعیت دولت هسته‌ای» و در واقع پذیرش عضویت آنها در باشگاه هسته‌ای‌ها (کلب لندن) خودداری کرد. اما آنها به هرحال به این کیمیای قدرت دست یافتند گرچه چگونگی دستیابی به آن و عاملان و حامیان آن معلوم نیست.

تاکید بر این نکته ضروری است که اگر اکنون در برخورد با ایران و جلوگیری از هرگونه پیشروی در طرح‌ها و اقدامات منجر به بالا بردن دانش هسته‌ای و افزایش توان اتمی ایران حتی در بخش علمی و صنعتی آن اصرار می‌شود ریشه در تبعیض آمیز بودن ذاتی کنوانسیون منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای و همچنین اساسنامه آژانس انرژی اتمی دارد. قسمت پایانی بند ۳ ماده ۹ این پیمان بین‌المللی تاکید می‌کند: «دولت مجهز به سلاح هسته‌ای به دولتی اطلاق می‌شود که تا قبل از اول ژانویه ۱۹۶۷ یک سلاح هسته‌ای یا وسیله انفجاری هسته‌ای ساخته و منفجر شده باشد.» از آنجا که به طور معمول دارندگان تسلیحات هسته‌ای کشورهای هستند که دانش فنی و بهترین امکانات و دانشمندان علوم هسته‌ای را در اختیار دارند، بدیهی است که بدون داشتن قدرت اثرگذاری بر رای نهادهای معتبر تصمیم‌گیرنده برای انتقال دانش هسته‌ای به کشورهای دیگر، ضمانت اجرایی برای انجام این وظیفه توسط دولت‌هایی که چنین توانی را دارند وجود ندارد. مفاد دو سند بین‌المللی یادشده ضمن ممنوعیت نقل و انتقال هر نوع مواد و تجهیزات برای عمل آوری، استفاده یا تولید محصولات

کمک‌های اعطا شده به عنوان کاربرد نظامی انرژی دستیابی به سلاح اتمی افشا شد بدون آنکه دولت‌های خاطی معرفی یا شناسانده شوند. شاید این آغاز فرآیند پرمخاطره‌ای بود که خوشبینی رویایی آژینه‌وار رئیس‌جمهور وقت آمریکا که در سال ۱۹۵۳ در مجمع عمومی سازمان ملل متحد چنین گفت: «برای آنکه استفاده از انرژی هسته‌ای در راه صلح میسر شود، باید آن را از پوسته نظامی‌اش خارج کرد.» را بر باد داد.

که پس از آن و پیش از آنکه هند و پاکستان تولد اتمی خود را جشن بگیرند، آشکار شدن تخلفات عراق و کره شمالی از موافقتنامه‌های تأمینی (مشهور به پادمان) با آژانس انرژی اتمی، این سازمان را با اتهام نارسایی و ضعف در نظارت متهم مواجه نمود. همچنان که به موازات آن در بیانه پایانی سران دولت‌های عضو شورای

عبدالله خاتمی فر

همچون بسیاری از نهادهای بین‌المللی بر اساس مسئولیت اعطاشده از سوی اعضا و به نمایندگی از طرف آنها در چنین موقعیتی قرار دارند. همچنان که ممکن است در زمان دیگری تصمیمی به سود ایران و یا علیه کشور دیگری بگیرند.

مخاطرات انرژی هسته‌ای صلح آمیز

نباید از شکل‌گیری شرایطی که در سال‌های گذشته به پدیدار شدن وضعیت کنونی و افزایش تمرکز توجهات به این فناوری هسته‌ای اعم از نظامی و غیرنظامی شد غافل بود. در سال ۱۹۸۵ و در سومین کنفرانس دولت‌های عضو کنوانسیون منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) که به منظور اطمینان از تحقق اهداف این پیمان – از جمله عدم انتقال سلاح هسته‌ای به دولت‌های فاقد آن – برگزار شد، بیانییه‌ای به تصویب اعضا رسید که در آن

کمک‌های اعطا شده به عنوان کاربرد نظامی انرژی دستیابی به سلاح اتمی افشا شد بدون آنکه دولت‌های خاطی معرفی یا شناسانده شوند. شاید این آغاز فرآیند پرمخاطره‌ای بود که خوشبینی رویایی آژینه‌وار رئیس‌جمهور وقت آمریکا که در سال ۱۹۵۳ در مجمع عمومی سازمان ملل متحد چنین گفت: «برای آنکه استفاده از انرژی هسته‌ای در راه صلح میسر شود، باید آن را از پوسته نظامی‌اش خارج کرد.» را بر باد داد. چرا که پس از آن و پیش از آنکه هند و پاکستان تولد اتمی خود را جشن بگیرند، آشکار شدن تخلفات عراق و کره شمالی از موافقتنامه‌های تأمینی (مشهور به پادمان) با آژانس انرژی اتمی، این سازمان را با اتهام نارسایی و ضعف در نظارت متهم مواجه نمود. همچنان که به موازات آن در بیانه پایانی سران دولت‌های عضو شورای

امنیت در ۳۱ ژانویه ۱۹۹۲ گسترش سلاح‌های هسته‌ای را به عنوان یکی از سلاح‌های کشتار جمعی، مصداق «تهدید صلح و امنیت بین‌المللی» و این وضعیت را مستلزم تقویت نظام‌های نظارتی دانستند. نیاورانه آنکه دیوان بین‌المللی دادگستری در ۸ ژوئیه ۱۹۹۶ و در پاسخ به پرسش مجمع عمومی سازمان ملل متحد مبنی بر اینکه آیا حقوق بین‌الملل تهدید یا استفاده از سلاح هسته‌ای را تحت هر شرایطی مجاز می‌داند، تاکید کرد: «نه حقوق بین‌الملل عرفی و نه حقوق بین‌الملل عهدنامه‌ای (قراردادی) حاوی ممنوعیت کامل و جهانی تهدید یا استفاده از سلاح هسته‌ای نیستند.» رای مشورتی مهم‌ترین سازمان قضایی بین‌المللی چنان‌انامیدکننده بود که یکی از ۱۵ قاضی دیوان به نام قاضی شهبان‌الدین که ازجمله هفت قاضی مخالف رای دیوان بود در نظر اختصاصی خود تصریح کرد که «این مایه شگفتی است که دیوان از یک طرف می‌پذیرد که سلاح هسته‌ای توانایی نابودی تمدن و زیست بوم کره زمین را دارد ولی از طرف دیگر به حق یک دولت برای بقای خود و در نتیجه حق دفاع مشروع آن استناد می‌کند. این تضاد در استنتاج دیوان به معنای آن است که یک دولت قانوناً حق دارد در شرایط استثنایی کره زمین را ویران کند.» مجموعه این عوامل با وجود تصویب معاهده منع آزمایش‌های هسته‌ای از نگرانی جامعه جهانی از گسترش سلاح‌های اتمی و اختلال در توازن وحشت موجود نکاسته است.

گزارش جدید البرادعی

۱۲ سال پیش (۱۳۷۳) در یکی از گزارش‌های بازرسان انرژی اتمی پس از چهار نوبت بازمی‌ری در سال ۱۹۹۴ چنین گزارش شده بود: «ما می‌توانیم بگوییم که ایران به نحو شایسته‌ای به تعهداتش در قبال معاهده منع گسترش عمل می‌کند. ما در بازمی‌ری‌های خود هیچ نشانه‌ای از برناب‌های نظامی به دست نیابورديم.» بنابراین واقع‌بینانه است اگر چنین پنداریم که وقتی کاندولیزا رایس پس از صدور بیانییه شورای امنیت در لندن تاکید می‌کند که پرونده ایران ا عراق قابل مقایسه نیست و همچون هم‌تایان خود در کنفرانس برلین بر امکان بررسی و حل و فصل پرونده فعالیت هسته‌ای ایران در چارچوب مذاکرات و روش‌های دیپلماتیک تاکید می‌نماید، می‌توان به عنوان یکی از گزینه‌ها اگر نگوئیم تنها گزینه پیگیری موضوع را ادامه داد. اینکه به گفته آن مقام وزارت خارجه ژاپن حالا توپ در زمین ایران است به سادگی حکایت از شفافیت صورت مسئله دارد. پس از صدور قطعنامه ماه گذشته شورای انرژی اتمی و پیش از صدور بیانییه اخیر شورای امنیت، یکی از حقوق‌دانان برجسته سازمان ملل تاکید کرد که پس از هر رویدادی درباره ایران همگان در انتظار دیدگاه‌های کارشناسی و اظهارنظر متخصصان ایرانی هستند تا در معرض آگاهی‌دهی و داوری قرار گرفته و در بحث‌های کارشناسی مورد توجه قرار گیرد.

گزارش اتمی محمد البرادعی مدیرکل آژانس انرژی اتمی به شورای حکام و شورای امنیت که ظرف ۳۰ روز ارائه خواهد شد چشم انداز پرونده ایران و فعالیت‌های هسته‌ای آن را در منظر جهانیان ترسیم خواهد کرد. پرا واضح است که این مهلت مربوط به مدیرکل آژانس است که در صورت ضرورت با درخواست وی و موافقت شورای امنیت قابل تمدید است.

مساجد میلیاردها تومان از بودجه عمومی تخصیص داده شده است و دولت نهم نیز نه تنها معترض این تخصیص‌ها نشد بلکه در پاره‌ای موارد اعتبارات برخی از آنها را تا سقف ۱۴۵ درصد افزایش داده است. این منطقی و کارکرد دوگانه حکایت از نگاه دولت جدید به معقوله «تحزب» و فعالیت احزاب دارد که در جای خود بسی خطرناک‌تر از اصل تصمیم حذف یارانه احزاب است و جای دغدغه و نگرانی برای دلسوزان انقلاب دارد. انکار حزب نزد جماعت جدید، ریشه در بدبینی به اصل دموکراسی و به تعبیری وارداتی دانستن آن دارد. آنچه مسلم است وابستگی احزاب به دولت مذموم و ناپسند است ولی وابستگی احزاب به دولت صرفاً با دادن یارانه رسمی و نظام‌مند اتفاق نمی‌افتد بلکه زمانی احزاب دولت فرموده می‌گردند که ناچار باشند برای ادامه حیات خود به اشکال غیررسمی و پنهان و با رابطه گرایي از رانت دولت برخوردار شوند و یا برای حفظ بقای خود، تحمیل‌های دولت را به جان بخزنند و از حداقل حقوق قانونی خود در نقد و انتقاد از حاکمان و مدیران کوتاه بیایند و به تعبیری از رسالت اصلی خود بازمانند.

متأسفانه و سوگمندانه باید گفت سایه سنگین اقدام اخیر دولت در حذف یارانه احزاب، تنها متوجه احزاب اصلاح طلب خواهد شد، زیرا احزاب محافظه‌کار علاوه بر داشتن پایگاه‌های اقتصادی بزرگ ازجمله بازار به اشکال غیررسمی توسط دولت همفکر خود نواخته خواهند شد و آنچه در عمل اتفاق می‌افتد، توزیع غیررسمی و هدفمند یارانه دولت به احزاب خودی خواهد بود. در پایان ناگفته نماند، انتظار می‌رفت مجلس هفتم که در پاره‌ای موارد تغییرات مثبتی در لایحه بودجه داشت، به رفع این نقیصه و جبران آن مبادرت می‌ورزید ولی متأسفانه تلاش نمایندگان اقلیت و جمعی از نمایندگان اصولگرا در این خصوص به جایی نرسید و سهم ۲/۵ میلیارد تومانی یارانه احزاب از بودجه ۱۹۱ هزار میلیارد تومانی دولت حذف گردید که امید است نتخبگان کشور به واکاوی آثار زیانبار آن بپردازند. * نماینده بهبهان، آقاجاری، زردین، نشان و حومه، عضو کمیسیون انرژی

خبرها

محکومیت گنجی پایان یافته است

ایلنا : وکیل اکبر گنجی گفت : به اعتقاد ما دوران محکومیت گنجی به پایان رسیده است و وی آزاد شده تلقی می‌شود. یوسف مولایی با بیان اینکه اکبر گنجی طبق مقررات آزاد شده است، گفت : حضور موکلم در خارج از زندان نه خلاف ضوابط و مقررات است و نه خلاف قانون، بنابراین گنجی مطابق قوانین و مقررات در خارج از زندان به سر می‌برد.

تقاضای تجدیدنظرخواهی برای حکم سه ملی – مذهبی

ایلنا : محمد شریف وکیل تقی رحمانی، هدی صابر و رضا علیجانی از فعالان ملی – مذهبی که به اتهام عضویت در جمعیت غیرقانونی از سوی شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به تحمل هشت ماه حبس تعزیری محکوم شده‌اند، نسبت به حکم موکولاش تجدیدنظرخواهی کردند. محمد شریف با اعلام این مطلب گفت : مستند محکومیت موکلامت عضویت در جمعیت غیرقانونی است که منظور از این جمعیت نیز یک NGO است که تقاضا برای ثبت آن به وزارت کشور اعلام شده بود. وی افزود: در لایحه تجدیدنظرخواهی خود عنوان کرده‌ایم که جمعیت مورد نظر دادگاه، یک نهاد قانونی غیردولتی بوده و موکلین بنده نیز هیچ نقشی در شکل‌گیری این نهاد غیردولتی و اساساً عضویتی در آن نداشته‌اند.

اعتراض به یک ردصلاحیت

ایلنا : اعتراض عبدالفتاح سلطانی نسبت به ردصلاحیتش برای عضویت در هیات مدیره دوره بیست و چهارم انتخابات کانون وکلای دادگستری مرکز، از سوی هیات نظارت بر انتخابات کانون وکلا به دادگاه عالی انتظامی قضات گزارش شد. محمد جندقی رئیس هیات نظارت بر انتخابات بیست و چهارمین دوره انتخابات کانون وکلای دادگستری مرکز با اعلام این مطلب گفت : پس از اینکه آقای سلطانی از سوی دادگاه عالی انتظامی قضات ردصلاحیت شد، وی در نامه‌ای به هیات نظارت بر انتخابات نسبت به ردصلاحیت خود اعتراض کرد که ما نیز طبق قانون اعتراض وی را جهت رسیدگی به دادگاه عالی انتظامی قضات ارجاع کرده‌ایم. وی افزود : اعتراض سلطانی روز ششم فروردین ماه جاری به دادگاه عالی انتظامی قضات گزارش شد اما به نظر می‌رسد این اعتراض با توجه به تعطیلات نوروزی روز دوشنبه این دادگاه به ثبت رسیده باشد. جندقی تصریح کرد: طبق قانون دادگاه عالی انتظامی قضات باید طرف مدت ۱۰ روز به این اعتراض رسیدگی و نتیجه آن را به هیات نظارت بر انتخابات کانون وکلا اعلام کند.

گزارش هسته‌ای در اولین جلسه مجلس

ایرنا : «حمیدرضا حاجی‌بابایی» عضو هیات‌رئسه مجلس احتمال داد که نمایندگان مجلس در نخستین روز کاری خود در سال ۱۳۸۵ خواستار دریافت گزارشی از مسئولان در مورد پرونده هسته‌ای ایران شوند. نماینده همدان در مورد احتمال تشکیل جلسه جرسه عرفلی برای رسیدگی به موضوع پرونده هسته‌ای ایران گفت : با توجه به اهمیت بحث هسته‌ای و صدور بیانییه شورای امنیت سازمان ملل، قطعاً نمایندگان در این مورد موضع‌گیری‌هایی دارند و درخواست گزارش کار و آخرین اطلاعات در این زمینه را از سوی مسئولان پرونده خواهند داشت. حاجی‌بابایی خاطر نشان کرد : پس از درخواست نمایندگان، هات‌رئسه باید موضوع را بررسی کند و به قلم‌بندی برسد که آخرین تحولات در این زمینه باید در قالب جلسه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی و یا جلسه غیر علنی و غیر رسمی در صحن مجلس بررسی شود.

شعورگرایی به جای شعارگرایی

آفتاب : نماینده تبریز در مجلس با انتقاد از عملکرد مجلس در سال گذشته ابراز امیدواری کرد که این نهاد در سال جاری از مرحله شعاری گذر کرده و به مرحله شعوری برسد. عشرت شایق گفت : در حال حاضر مجلس آمادگی ترمیم و اصلاح قوانین مصوب گذشته و نیز رفع خلأ‌های موجود در قانون را دارد و امیدوارم در سال ۸۵ فضای مجلس از مرحله شعاری به شعوری گذر کند و به نیازهای مردم بیشتر توجه نماید. شایق با اشاره به مصوباتی که تاکنون اجرایی نشده است شعارزدگی و ایجاد حاشیه برای طرح‌ها را مهم‌ترین عامل در عدم اجرای مصوبات خواند و افزود : مجلس در سالی که گذشت مصوبات زیادی داشت اما متأسفانه ما نمایندگان دچار شعارزدگی شدیم و در حوزه نظارتی هم نتوانستیم موفق عمل کنیم. به طور مثال صندوق تسهیل ازدواج را بدون توجه به نبض مطالبات جوانان یعنی اشتغال، تصویب کردیم یا در حوزه حقوقی در مورد خانواده و زنان هنوز با همان قوانین ۵۰ سال گذشته پیش می‌رویم.

انتقاد از افزایش سرانه بهداشت

ایلنا : عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس هفتم با ابراز نگرانی از وضعیت سلامت مردم در سال جاری، از افزایش فشار هزینه‌های بهداشت و درمان بر دوش مردم ابراز نگرانی کرد. «عوض حیدرپور» گفت : متأسفانه سرانه بهداشت و درمان تنها ۴ الی ۵ درصد نسبت به سال قبل افزایش یافته است در حالی که رشد طبیعی تورم اعلام شده حدود ۱۵ درصد خواهد بود لذا سرانه سلامت کشور نسبت به سال قبل ۱۰ درصد نیز کاهش داشته است. وی ادامه داد : به این ترتیب سرانه بهداشت و درمان به جاری آنکه روند صعودی داشته باشد، روند نزولی یافته است و به طور حتم باید در لایحه متمم، برای این حوزه فکری اساسی صورت گیرد. وی افزود : پیش‌بینی می‌شود در سال ۸۵ مردم در بخش بهداشت و درمان با چالش‌های بسیاری روبه‌رو باشند و وضعیت از حالت ناملبوط کنونی نیز وخیم‌تر شود و اینچنین بی‌مهری به سلامت مردم شایسته جامعه ما نیست.